

eller flersvigtig Ministers Magt at flytte Lydsklands Grændse, og om Lydsklands Grændse er der ogsaa her Tale. Det er altsaa et Spørgsmaal, som i allerhøieste Grad vedkommer Danmark og den danske Rigsdag, om ikke hvor Danmarks, saa ialfald hvor Lydsklands Grændse er. Gaae vi kun det Sidste at vide, saa vide vi ogsaa det Første, og det er et Spørgsmaal, som paa ingen Maade her kan afvises som uvedkommende os, uvedkommende det Folk, der i tre Aar har maattet bøde og bløde for at tilkjøbe sig denne Ret.

Premierministeren: Derfor har jeg ogsaa i min Egenkab af Udenrigsminister sagt og erkjendt, at Grændsespørgsmaalet, som ifølge Fredstractatens udtryffelige Ord skulde afgjøres og afgjøres paa en vis i Fredstractaten antydet Maade, er forbeholdt, og altsaa endnu skal see sin Afgjørelse imøde. Derimod maa jeg vedblivende sige, at de Spørgsmaal, som angaae Repræsentationens Ordning og Indretning i Slesvig, uagtet de ville blive forelagte Kongens Regering i det Hele, foreløbig henføre under Forslag og Behandling af den vedkommende Minister for den vedkommende Landsdeel.

Lehmann: Derfor har jeg ogsaa opfattet den ærede Ministers Udtryk saaledes, at de retlig vare at forstaae som en fornyet Reservation af, at Grændsespørgsmaalet ikke i mindste Maade skulde vorde præjudiceret, og har derved fundet mig fyldestgjort; men, jeg maa dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at, naar et Spørgsmaal er reist, og derom finder Forhandling Sted, og der da med den ene Partis Samtykke skeer Stridt, der forudsætte en vis Dpfattelse, saa er det ingenlunde overflødigt, især ligeover for Lydskland,

i den Henseende at tage en udtryffelig Reservation. Det glæder mig derfor, at den fra den ærede Udenrigsministers Side blev gjort paa et Sted, hvor Ordene ville staae fast, og ikke undvære deres Virkning.

Barfod: Jeg skal ogsaa mene, at, forsaavidt Freden af 2den Juli 1850 er afsluttet af Danmarks Konge og ikke af Slesvigs Hertug med Lydskland, saa, uagtet jeg ganske vist indseer, at med Hensyn til det specielt foreliggende Spørgsmaal maa Ministeren for Slesvig nærmest have Afgjørelsen, skulde jeg dog mene, at Grændsespørgsmaalet umuligt kan være af anden Natur, end at den danske Konges ansvarlige Statsraad maa have og beholde det væsentligt i sine Hænder.

Jeg skal nu tillade mig at gaae over til den 3die Deel af min Forespørgsel. Grændsereguleringscommissionen er, som den ærede Premierminister har udtalt, ikke kommet til noget endeligt Resultat, og det, som foreligger, er ham ikke engang endnu bekendt. Efter min Dpfattelse maa den Tvivl, der mulig kan finde Sted — og der maa jo finde en Tvivl Sted, siden Enighed ikke har kunnet være at opnaae —, nærmest dreie sig om de af mig navngivne og antydede Landsdele.

Rettelse.

Nr. 329 Sp. 5247 L. 23 f. o.: „Velvillie til“
 læs: „Willien til“
 — — f. Sp. L. 24 f. o. „overflødigt“ læs:
 „overfladigt“.